

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

29 იანვარი, 2-19 წელი

ქ.ზუ-----

--

ზ უ გ დ ი დ ი ს რ ა ი ო ნ უ ლ ი ს ა ს ა მ ა რ თ ლ ო

მოსა--რთლე - ნატრული აკო--ამ
სხდომის მდივანი - მარიამ თოდუას

ბრალდების მხარე: სტაჟიორ-პროკურორი- გი-----

ბრალდებული-გო-----

**მონაწილეო--თ ღია სასა--რთლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სა--
რთლის საქმე**

1.ბრალდებული: გო----- მიმართ

მამის სახელი: ხუ---

დაბადებული: 2-.0-.1--- წელს

პირადი ნომერი: 58-----

საქართველოს მოქალაქე

საშუალო ტექნიკური განათლების მქონე

ნასა--რთლობა: არ მქონე

მისა--რთი: ზუ-----

რეგისტრირებული: ხო--ს რაიონი, სოფელი ხა-----ი

აღკვეთის ღონისძიების სახით გირაო შეფარდებული

**დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 156-ე მუხლის
მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით**

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სასა--რთლომ დაადგინა:

გო----- ჩაიდინა ადამიანის დევნა მის რე-----სთან დაკავშირებით, ჩადენილი ძალადო--თ.

იმ დანაშაულებრივი ქმედების აღწერა, რომელიც სასა--რთლომ დამტკიცებულად ცნო:

2-18 წლის 09 ნოემბერს, ზუ-----, იე----- რა----- თავის თანამოაზრე -გი-----სთან ერთად ეწეოდა საკუთარი რე----- ინფორმაციის და ლიტერატურის გავრცელებას. რამდენიმე ოჯახთან მისვლის შემდეგ, ზემოაღნიშნული პირები მივიდნენ გო----- --თან. რელიგიურ საკითხებზე საუბრის შემდეგ გო----- დაინტერესდა თუ საიდან იყვნენ მათთან მისული მა--კაცები, რაზეც მათ უპასუხეს, რომ წარმოდგენდნენ იე-----, რა--ც გო----- გაღიზიანება გამოიწვია და რელ-----ს მოტივით, რაც დაკავშირებული იყო მათ რე-----სთან, მოახდინა გო----- და გი-----ს დევნა, კერძოდ, გო----- რა-----ს და გი-----ს შეაგინა დედის მისა--რთით, შეურაცხყო მათი რელიგია, რასაც თან ახლდა ფიზიკური ძალადობა რა-----ს მიმართ, კერძოდ გო----- მას მარჯვენა ლოყაზე გაარტყა ხელი, რის შედეგად დაზარალებულმა განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი. გო----- მიერ განხორციელებული დევნის შედეგად შეურაცხყოფილი რა-----ს და გი-----ს არ მიეცათ საკუთარი რე----- მოღვაწეო--ს განხორციელების შესაძლებლობა.

2-19 წლის 17 იანვარს ჩატარებულ წინასასა--რთლო სხდომაზე ბრალდებულის პოზიციიდან გამომდინარე, რომელმაც შერაცხულ ბრალდებაში თავი ცნო დამნაშავედ და სადავოდ არ გახადა ბრალდების მტკიცებულებები, ბრალდების და დაცვის მხარის შეთანხმებით საქმეზე წარმოდგენილ მტკიცებულებებს საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად მიენიჭა პრეიუდიციული ძალა და არ იქნა გამოკვლეული.

საქართველოს სისხლის სა--რთლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიჩნევა ნებისმიერი ფაქტი თუ გარემოება,

რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან. გამომდინარე აღნიშნულიდან, ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნიეს, ისინი გამოკვლევის გარეშე მიღებული იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

საქმის არსებითი განხილვის უფლებაზე ბრალდებულის მიერ უარის თქმას ასევე ითვალისწინებს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასა--რთლოს პრეცედენტული სა--რთალი, რომლის თანახმად, იმ შემთხვევებში, როცა უფლებაზე უარის თქმა ხორციელდება აშკარა და არაორაზროვანი ფორმით, უზრუნველყოფილია დაცვის მინიმალური გარანტიები და უფლებაზე უარი არ ეწინააღმდეგება საჯარო ინტერესს, ასეთი ფორმით გამოხატული უარი უფლებაზე არ ეწინააღმდეგება ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა დაცვის ევროპულ კონვენციას (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასა--რთლოს გადაწყვეტილებები საქმეებზე: Natsvlishvili and Togonidze v. Georgia (08.09.2-14); Scoppola v. Italy (17.09.2-09); Poitrimol v. France (23.11.1993); Hermi v. Italy (18.10.2-06).

მტკიცებულებები, რომლებსაც ემყარება სასა--რთლოს დასკვნა:

ბრალდებულ **გო-----** მიმართ შერაცხული ბრალეული და მართლსაწინა- აღმდეგო ქმედების ჩადენა სასა--რთლოს დადასტურებულად მიაჩნია პრეიუდიციული ძალის მქონე ეჭვის გამომრიცხავი, უდავო და რელევანტური მტკიცებულებათა ერთობლიო--თ.

ბრალდებულ **გო-----** აღიარებით.

2-18 წლის 10 ნოემბრის პირის ამოცნო--ს ოქმით (ს.ფ 28-31).

2-18 წლის 10 ნოემბრის **გო-----** საკარმიდამო ეზოს დათვალიერების ოქმით (ს.ფ 34-43)

დაზარალებულების რა-----ს და გი-----ს გამოკითხვის ოქმებით.

მოწმე რე-----ს გამოკითხვის ოქმით.

სა--რთლებრივი შეფასება:

საქართველოს კონსტიტუციის მე-16 მუხლის თანახმად ყოველ ადამიანს აქვს რწმენის, აღმსარებლო--სა და სინდისის თავისუფლება. ამ უფლებათა შეზღუდვა დასაშვებია მხოლოდ კანონის შესაბამისად, დემოკრატიულ საზოგადოებაში აუცილებელი საზოგადოებრივი უსაფრთხოების უზრუნველყოფის, ჯანმრთელო--ს ან სხვათა უფლებების დაცვის მიზნით. დაუშვებელია ადამიანის დევნა რწმენის, აღმსარებლო--ს ან სინდისის გამო, აგრეთვე მისი იძულება გამოთქვას თავისი შეხედულება მათ შესახებ.

ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მეცხრე მუხლის თანახმად ყველას აქვს უფლება აზრის, სინდისისა და რელიგიის თავისუფლების; ეს უფლება მოიცავს რელიგიის ან რწმენის შეცვლის თავისუფლებას და აგრეთვე, თავისუფლებას როგორც ინდივიდუალურად, ისე სხვებთან ერთად, საქვეყნოდ ან განკერძოებით, გააცხადოს თავისი რელიგია თუ რწმენა აღმსარებლო--თ, სწავლებით, წესების დაცვითა და რიტუალების აღსრულებით. რელიგიის ან რწმენის გაცხადების თავისუფლება ექვემდებარება მხოლოდ ისეთ შეზღუდვებს, რომლებიც გათვალისწინებულია კანონით და აუცილებელია დემოკრატიულ საზოგადოებაში საზოგადოებრივი უსაფრთხოების ინტერესებისათვის, საზოგადოებრივი წესრიგის, ჯანმრთელო--ს თუ მორალის ან სხვათა უფლებათა და თავისუფლებათა დასაცავად.

სასა--რთლო განმარტავს, რომ ადამიანის აღნიშნული უფლებების დარღვევისათვის გათვალისწინებულია სისხლისა--რთლებრივი პასუხისმგებლობა საქართველოს სსკ-ის 156-ე მუხლით.

მოცემულ შემთხვევაში დანაშაულის ო--ექტური მხარე გამოიხატება პირის დევნაში, აღმსარებლო--სა და რწმენის გამო, დაზარალებულის მიმართ ძალადობაში რე----- მოღვაწეო--სთვის ხელის შეშლაში. აღნიშნული დანაშაული ფორმალური ხასიათისაა და დასრულებულად ითვლება დევნის განხორციელების მომენტიდან.

გო----- მიერ დანაშაული ჩადენილია პირდაპირი განზრახვით, საქართველოს სსკ-ის მე-9-ე მუხლის შესაბამისად ქმედება პირდაპირი განზრახვითაა ჩადენილი, თუ პირს გაცნო--ერებული ჰქონდა თავისი ქმედების მართლწინააღმდეგობა, ითვალისწინებდა მართლსაწინააღმდეგო შედეგის დადგომის შესაძლებლობას და სურდა ეს შედეგი, ანდა ითვალისწინებდა ასეთი შედეგის განხორციელების

გარდაუვალობას. გო----- გაცნო--ერებული ჰქონდა თავისი ქმედების მართლსაწინააღმდეგობა და სურდა რე----- ნიშნით დაზარალებულის მიმართ დევნის განხორციელება.

აღნიშნული დანაშაულის მაკვალიფიცირებელი გარემოებაა დევნის განხორციელება ძალადო--თ, რასაც მოცემულ შემთხვევაში გო----- მხრიდან ჰქონდა ადგილი, მან რელ-----ს მოტივით ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა დაზარალებულს, იე----- რა-----ს.

საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის შესაბამისად სასა--რთლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი და დასაბუთებული.

სასა--რთლოს განაჩენი კანონიერია, თუ იგი გამოტანილია საქართველოს კონსტიტუციის, ამ კოდექსისა და საქართველოს სხვა კანონების მოთხოვნათა დაცვით, რომელთა ნორმებიც გამოყენებული იყო სისხლის სა--რთლის პროცესში.

სასა--რთლოს განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ის ემყარება სასა--რთლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, გონივრული ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. სასა--რთლოს განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის თანახმად მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სა--რთლის საქმესთან მისი რელევანტურო--ს, დასაშვებო--ს და უ--ყუარო--ს თვალსაზრისით, გა--მტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნო--სათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

პირის ბრალდების დასადასტურებლად და გა--მტყუნებელი განაჩენის დასადგენად გონივრული ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიო--ს აუცილებლობასთან დაკავშირებით იგივე მიდგომა გააჩნია ადამიანის უფლებათა ევროპულ სასა--რთლოს: (გადაწყვეტილება Barbera, Messegueй and Jabardo v. Spain; Lavents v. Latvia; Melich and Beck v. The Czech Republic საქმეებზე)

გო----- მიერ ჩადენილი მართლსაწინააღმდეგო ქმედების ანალიზით და სა--რთლებრივი შეფასებით, მხარეთა შუამდგომლო--ს საფუძველზე დასაშვებად ცნო--ლი, ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და და--ჯერებული (პრეიუდიციული ძალის მქონე) მტკიცებულებათა ერთობლიო--თ გონივრულ ეჭვს მიღმა დადასტურე- ბულია, რომ გო----- --- ჩაიდინა ადამიანის დევნა მის რე-----სთან დაკავშირებით, ჩადენილი ძალადო--თ. ამდენად, ბრალდებულ გო----- ქმედება სწორად არის დაკვალიფიცირებული საქართველოს სსკ-ის 156-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით, რისთვისაც მას უნდა დაედოს მსჯავრი.

პასუხისმგებლო--ს შემამსუბუქებელი და და--მძიმებელი გარემოებები:

გო----- პასუხისმგებლო--ს შემამსუბუქებელი და და--მძიმებელი გარემოება არ გააჩნია.

სასჯელის დასაბუთება:

საქართველოს სსკ-ის 239-ე მუხლის შესაბამისად სასა--რთლოს განაჩენი სა--რთლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

სასა--რთლოს მიერ სასჯელის დანიშვნისას გათვალისწინებული უნდა იქნას საქართველოს სისხლის სა--რთლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზანი: სა--რთლიანო--ს აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია.

ა--ვე მუხლის მე-2 ნაწილი აღგენს, რომ, სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლო--ს გრძნო--თ. ხოლო მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის მიზანი არ არის ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა ან მისი ღირსების დამცირება.

საქართველოს სისხლის სა--რთლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, სასა--რთლო დამნაშავეს სა--რთლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ა--ვე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის

სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას.

სასჯელის დანიშვნისას სასა--რთლო ითვალისწინებს, რომ **გო-----**
ალიარა და გულწრფელად მოინანია მის მიერ ჩადენილი დანაშაული, ითანამშრომლა გამოძიებასთან, სადავოდ არ გახადა ბრალდების მტკიცებულებები, ადრე არ არის ნასა--რთლევ, მის მიერ ჩადენილია ნაკლებად მძიმე დანაშაული, რის გამოც გა--რთლებულია საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის შესაბამისად პირო--თი მსჯავრის გამოყენება, ამ მუხლის მეხამე ნაწილის თანახმად პირო--თი მსჯავრი გამოიყენება თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე ან გაუფრთხილებელი დანაშაული და იგი აღიარებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასა--რთლო უფლებამოსილია დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირო--თად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასა--რთლევ არ ყოფილა განსაკუთრებით მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის და სა--რთლიანო--ს აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის განსახორციელებლად, აგრეთვე დანაშაულის მოტივისა და მიზნის, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნების, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათისა და ზომის, ქმედების განხორციელების სახის და ხერხის გათვალისწინებით სასა--რთლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია ბრალდებულ გო----- მიმართ სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა და შესაბამისად პირო--თი მსჯავრის გამოყენება, რაც სრულად უზრუნველყოფს საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელის მიზნებს, რაც არის გა--რთლებული და საკმარისი მისი შემდგომი რესოციალიზაციისათვის, რაც სრულად შეესაბამება ევროპის ადამიანის უფლებათა სასა--რთლოს გადაწყვეტილებას საქმეზე Dudgeon v. the United Kingdom, სადაც იმსჯელა დემოკრატიულ საზოგადოებაში კანონის უზენაესო--ს მნიშვნელობაზე და განმარტა, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპულ კონვენციას მუდმივად გასდევს სა--რთლიანი ბალანსის ძიება საზოგადოების ზოგადი ინტერესის მოთხოვნებსა და ინდივიდის ფუნდამენტური უფლებების დაცვას შორის.“

საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მეხამე ნაწილის შესაბამისად თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდინა განზრახი ნაკლებად მძიმე ან გაუფრთხილებელი დანაშაული და იგი აღიარებს დანაშაულს ან/და თანამშრომლობს გამოძიებასთან, სასა--რთლო უფლებამოსილია დაადგინოს, რომ დანიშნული სასჯელი ჩაითვალოს პირო--თად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასა--რთლევ არ ყოფილა განსაკუთრებით

მძიმე ან განზრახი მძიმე დანაშაულის ჩადენისათვის, ვინაიდან გო-----
---- ადრე არ არის ნასა--რთლევნი, ბრალად ედება ნაკლებად მძიმე
დანაშაულის ჩადენა, მის მიმართ სასჯელის სახით დანიშნული
თავისუფლების აღკვეთის პირო--თად ჩათვლა სრულ შესაბამისობაშია,
როგორც საქართველოს კანონმდებლობასთან, ისე საერთაშორისო სა--
რთლით აღიარებულ პრინციპებთან.

საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის თანახმად ამ კოდექსის 63-ე მუხლით
გათვალისწინებული საფუძვლების არსებო--სას სასა--რთლო ადგენს
გამოსაცდელ ვადას, რომლის განმავლობაშიც მსჯავრდებულმა არ
უნდა ჩაიდინოს ახალი დანაშაული და უნდა შეასრულოს მისთვის
დაკისრებული მოვალეობა. თავისუფლების აღკვეთაზე უფრო
მსუბუქი სახის სასჯელის დანიშვნისას გამოსაცდელი ვადა უნდა იყოს
არანაკლებ ერთი და არაუმეტეს სამი წლისა, თავისუფლების
აღკვეთის დანიშვნისას – არანაკლებ ერთი და არაუმეტეს ექვსი წლისა,
ხოლო დანაშაულთა ერთობლიო--ს ან განაჩენთა ერთობლიო--ს დროს
სასჯელთა შეკრების შედეგად საბოლოო სასჯელის დანიშვნისას –
არანაკლებ ორი და არაუმეტეს ექვსი წლისა.

ნივთმტკიცების ბედის გადაწყვეტა:

ნივთიერი მტკიცებულების საკითხი გადაწყდეს საქართველოს სსსკ-ის
81-ე მუხლის პირველის ნაწილის შესაბამისად.

სსსკ-ის 81-ე მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად
სხვა ნივთი, რომელსაც ღირებულება არა აქვს, დაინტერესებული პირის
ან ადმინისტრაციული ორგანოს შუამდგომლო--თ მას გადაეცემა, ხოლო
თუ ასეთი პირი ან ორგანო არ აღმო--ნდა – ნადგურდება;

გო----- მარჯვენა და მარცხენა ხელიდან აღებული ანაწმენდები და
რა-----ს სახის მიდამოდან აღებული ანაწმენდები, განადგურდეს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასა--რთლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სა--რთლის
საპროცესო კოდექსის 255-ე, 258-ე, 259-ე, 260-ე, 269-ე, 271-ე, 272-ე, 277-ე, 279-
280-ე, 292-ე მუხლებით

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1.ცნო--ლი იქნას დამნაშავედ **გო-----** (პირადი ნომერი 58-----) საქართველოს სსკ-ის 156-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64-ე მუხლების შესაბამისად ჩაეთვალოს პირო--თ 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

2.**გო-----** სასჯელის ათვლა დაეწყოს განაჩენის გამოცხადების მომენტიდან, 2-19 წლის 29 იანვრის 12:13 საათიდან.

3.გო----- მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს.

4.საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლის შესაბამისად **გო-----** ყოფაქცევაზე კონტროლი და დახმარება გამოსაცდელი ვადის პერიოდში განახორციელოს სამეგრელო-ზემო სვანეთის პრობაციის ბიურომ საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით (ზუ-----)

5.საქართველოს სსკ-ის 65-ე მუხლის შესაბამისად **გო-----** დაევალოს პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

6.ნივთიერი მტკიცებულება, გო----- მარჯვენა და მარცხენა ხელიდან აღებული ანაწმენდები და რა-----ს სახის მიდამოდან აღებული ანაწმენდები, განადგურდეს.

7.განაჩენი კანონიერ ძალაში შევიდეს გამოცხადებისთანავე.

8.განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით ქუთაისის სააპელაციო სასა--რთლოს სისხლის სა--რთლის საქმეთა სააპელაციო პალატაში (ქ. ქუთაისი ნიუპორტის ქუჩა №32) გამოსცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ზუ-----ს რაიონული სასა--რთლოს მეშვეო--თ. (ქ. ზუ-----, რევაზ ლალიძის ქუჩა №12)

მოსა--რთლე:

ნატრული აკო--ა